

Izhaja

vsak četrtek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 11. do 12. ure
predpoldne in od 3. do 4. ure
popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni
strani lista napišejo, druga
stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor
priložiti poštno znamko.

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno
pod napisom:

Upravništvo lista „Mir“
v Celovec,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje
vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 h
od garmond-vrste vsakokrat

MIR

Glasiló koroških Slovencev.

Leto XXXIV.

Celovec, 5. novembra 1915.

Št. 66.

Italijanske izgube ob Soči: 150.000 mož.

Dne 18. oktobra začetó, dne 28. oktobra s svežimi četami obnovljeno tretje našakovanje Italijanov proti naši primorski bojni črti začenja pojemati. — Tako uradno poroča pl. Höfer z dne 1. novembra. Prejšnji dan je sovražnik sicer še napravil sunke proti severnemu robu doberdobske planote z močnimi, na več drugih mestih s slabejšimi močmi, pa zaman. Njegov napad ni več splošen.

Četudi bi se boj iznova vnel, od italijanske vojne uprave z velikimi besedami napovedana ofenziva, ki so jo Italijani na glavni bojni črti poizkusili z najmanj 25 infanterijskimi divizijami, se je ob nepremagljivem živem zidu naših zmage gotovih čet ponesrečila. Dva tedna trajajoča bitka ob Soči je za nas dobljena, naša bojna črta vseskozi neizpremenjena.

Ravnotako so obdržali trdno v svojih rokah svoje od začetka vojne junaško držane postojanke branitelji Tirolske in Koroške, pravi uradno poročilo. S temi uspehi je naša armada iznova dokazala, kako prazni so vsi upi nekdanjega zaveznika, da bi dobil tako zaželjeno Primorsko in južno Tirolsko, ki ju je mislil kar čez noč zavzeti. Uradno se zatrjuje, da je izgubil sovražnik v bojih v drugi polovici oktobra najmanj 150.000 mož.

To so strašne izgube za Italijane in izgube brez uspehov. Kaj takega se Italijanom pač nikdar ni sanjalo in so si izprva domišljevali, da bodo šli na avstrijska tla kakor na sprehod. Vračunali se niso samo v žilavosti naše monarhije, ampak motili so se tudi v sodbi o naši armadi. Mislili so, da bodo igraje porazili izmučeno avstrijsko armado, pa naleteli so na tako jeklen, nepremakljiv zid ob Soči, da si zaman pobijajo ob njem glave in strahovito krvavé.

Nad vse dobro se držijo na tem bojišču hrabri dalmatinski Hrvatje in naši fantje, v katerih je

vzplamtela stara pogumnost zoper Lahe in star srđ zoper zavratnega sovražnika, ki je bil že v toliko bitkah od naših očetov tepen.

Vrhovno vodstvo je pa postavilo na to bojišče tudi pravega vojskovodjo, generala Svetozarja pl. Borojeviča, slavnega zmagovalca v veliki bitki pri Limanovi in v velikanski borbi v Karpatih. To je naš Hindenburg, ki je vodil boje zoper sovražnika še v veliko neugodnejših razmerah in se je moral boriti še proti večji premoči kakor slavni nemški vojskovodja Hindenburg. Ljudstvo na Primorskem, Slovenci in Hrvatje, katerih rojak je, ga pa tudi znajo ceniti in veliko mest in občin po deželi, na čelu jim bela Ljubljana, ga je imenovalo za častnega občana.

Sicer pa v avstrijski javnosti ne opažamo nasproti temu velikemu možu, do katerega imajo čete zaupanje, kakor nekdanji vojaki do velikega vojskovodje Napoleona, priznanja v taki meri, kakor ga zasluži.

Junakom Dalmatincem.

Knin, 2. nov. (Kor. ur.) Povodom cesarjevega povelja za armado in mornarico od 29. oktobra je dalmatinski namestnik grof Attems poslal generaloberstu nadvojvodi Evgenu čestitko, v kateri povdarja, da se Dalmatinci čutijo srečne, da stoje pod poveljstvom gospoda nadvojvode Evgena in bodo po podedovanem vzgledu svojih pradedov v vroči borbi za cesarja in domovino neomajno vzdržali, dokler ne bo zavratni dedni sovražnik popolnoma na tleh.

Generaloberst nadvojvoda Evgen je nato poslal brzojavni odgovor: Namestnik grof Attems, Knin. Mojo najtoplejšo zahvalo za čestitke povodom priznanja Njega Veličanstva v povelju na armado in mornarico za moje vrle čete. Med junaki tretje bitke ob Soči morajo biti dalmatinski sinovi v prvi vrsti imenovani. S svojo vzgledno hrabrostjo so iznova dokazali, da se prištevajo k mojim najboljšim vojakom. Prosim Vašo ekscelenco, da to po celi deželi razglasite in prebivalstvu izrečete mojo zahvalo za zvestobo do cesarja in države, ki jo sinovi Vaše dežele na bojišču tako sijajno dokazujejo.

Generaloberst nadvojvoda Evgen.

Italijansko poročilo.

Dunaj, 29. okt. (Kor.) Iz vojnega tiskovnega stana se poroča: Poročilo italijanskega generalnega štaba 27. oktobra: Z naših novih postojank na desnem bregu Adige, ki obvladujejo zveze v dnu doline, je presenetila naša artiljerija 27. oktobra z dobro umerjenim ognjem vojaški vlak pri železniški postaji Sant' Ilario, severno Rovereta, in ga težko poškodovala. V gornji Cordevolski dolini smo 26. t. m. na strmem pobočju Col di Lana osvojili drugo sovražno utrdbo. Strelske jarke smo našli polne mrtvecev. Ujeli smo 8 mož. V krnskem odseku je sovražnik v noči na 26. t. m. ponovno poizkušal z močnimi silami napad na naše postojanke na Vodilu. Pustili smo ga, da je prišel v kratko razdaljo, naker smo ga potolkli in razpršili s svojim navskrižnim ognjem. Naši napadi na hrib pri Sv. Luciji so zopet napredovali. Ujeli smo tam 21 mož. V plavskem odseku smo vzeli utrdbo jugovzhodno Globne. Posadko, ki je ostala živa, vsega skupaj 162 mož, med njimi štiri častnike, smo ujeli. Uplenili smo tudi 2 strojni puški. Na kraški planoti obojestranska intenzivna artiljerijska delav-

Podlistek.

Zadnji dnevi kadeta Bernarda Jerana.

Spisal Jos. Verhnjak.

Pisateljica Beata Vareny je rahlo stopala po hodniku. V eni roki je nosila zavoj časnikov, v drugi pa je držala veliko slamnato torbo, polno najraznovrstnejših stvari. Imela je navado, da je vsak popoldan obiskovala ranjence po lazaretih. Ranjenci so jo oboževali ter komaj čakali njene prihoda. In vsikdar je postalo po dvorani tako nekamo svečano, če se je prikazal stari, dobrotni obraz Beatin.

Ravno je prihajala iz dvoran, kjer je ležalo moštvo, in korakala je proti oficirskemu oddelku. Ni hodila pogostoma tja, a baš je bila slišala, da so pripeljali včeraj zvečer nekaj težko ranjenih kadetov in praporščakov. Ustavila se je pred sobo št. 28, nalahno potrkala na duri ter jih odprla: Hvaljen bodi Jezus Kristus!

Dva bolnika sta ležala v sobi; mislila sta, da je vstopila sestra Barbara in začudila sta se, ko vidita, da ju stara, a elegantna dama tako pozdravlja.

V prvi postelji je ležal neki Madjar. Pri Novem Miastu so mu prestrelili Rusi prsa, in sedaj ga muči visoka vročica, da le težko govori. Beata mu ponudi ogrskih časnikov in stopi k drugemu. Vpraša ga, če sme in če hoče govoriti. „O, prosim, prosim,“ ji odvrne v brezbriznem tonu, a takoj začuti, da je storil krivico tej ženi.

Hoče popraviti napako ter pove svoje ime: Bernard Jeran iz Spodnje Štajerske. Beata Vareny je takoj razumela fino oproščenje, dobrotno je pokimala ter se zanimala, če je nevarno ranjen. „Šrapnel mi je pretrgal gornjo trebušno steno,“ pravi s trpkim glasom, „in zbog tega ne morem zadostno zauživati — ne bom več dolgo živel — nemogoče —“

Obmolnil je. Polagoma je izginila trpkost z njegovega lica, le velika žalost je še sevala izza rujavih, svetlih oči, ko nadaljuje: „A, dovolite, gospa, da i jaz Vas nekaj vprašam?“

„Veselilo me bo, vprašajte!“

„Zakaj ste poprej, ko ste vstopila v sobo, naju tako pozdravila?“

Skoro neviden je bil smehlaj, ki je šinil v tem trenutku čez njene ustne, ko je slišala, kaj da hoče zvedeti ta bolni mladenič.

„Premišljevala sem,“ odgovarja Beata, „kako bi naj pozdravljala bolnike, če pri njih vstopim, in nisem našla lepšega pozdrava zanje.“

„Vi torej verujete v Jezusa?“

„Da.“

„Kaj Vas sili k temu?“

„Življenje.“

„Potem verujete tudi v neumrljivost duše?“

„Gotovo.“

„Oprostite, gospa, ste li naravoslovno izobraženi?“

„Strokovnjaško ne, a potrudila sem se tako daleč, v kolikor rabim to vedo za svoje filozofske študije. Merodajni materialisti so mi znani.“

Bernard je povesil oči. Njegovi temnoplavi lasje so ovenčali čudovito lepo čelo. Vareny je

občudovala to čelo z umevanjem umetnice, medtem ko se je bolnik zamislil. Hotela se je že posloviti, ko vzdigne fant trepalnice, ko ji zažarijo nasproti jasne, deviške oči: prosim, če je mogoče, ostanite še pri meni!

In Beata je ostala. Vsedla se je na stol in odložila svoje stvari. Jeran je gledal na torbo; Rad bi bil vedel, kaj je v nji. „Različne stvari,“ mu odgovarja gospa ter odpira torbo, da se prikaže pestra množica raznovidnega blaga: držaji s peresi, svinčniki, koledarji, papir za pisma, razglednice, bonboni in šokolada, svetinje in rožnenci, podobice, smotke itd. Bolnik se čudi finim znamkam cigaret in smotk.

„Ranjenci zaslužijo samo dragocenosti,“ ga zavrača nežno.

Rad bi bil videl nekaj kart. Bile so večinoma čedne reprodukcije znanih umetnikov. In zopet se začudi: Kaj, slike izbrane umetnosti za priproste vojake?

„Ljudstvo moramo vzgajati, dragi gospod, in tudi slike blažijo srce, seveda samo te, ki so nekaj vredne.“

Rahlo ga je pokarala, in Jeran je bil zadovoljen z njo. Rad bi bil še vedel, če pozna „Charona“ od Karla Haiderja. Beata je videla sliko v Draždanih, kadet si je napravil kopijo od nje, ki leži sedaj pri starših v Gornjem gradu, ena njegovih najdražjih slik.

Pri slovesu ga vpraša Vareny, če želi knjig in kakšnih.

„Da, prinesite jih, a izberite jih Vi!“

(Konec prihodnjia.)

nost ni ovirala ofenzivnega napredovanja naše pehote. Napredek je bil majhen, vzela je nekaj strelskih jarkov in je ujela 57 mož, med njimi enega častnika.

Boj na Podgori.

Uradno poročilo z dne 2. novembra pravi: Včeraj so se na Goriškem zopet vršili hudi boji. Pri tem je na strani Italijanov nastopilo več s tirolske in koroške fronte pritegnjenih infanterijskih brigad. S pomočjo teh ojačenj poizkuša sovražnik za vsako ceno udreti pri Gorici. Včerajšnji napadi so bili naperjeni tako proti območju utrdbi pri Gorici kakor proti okolici pri Plaveh in na obeh straneh gore Sv. Mihela. Ob hujših izgubah kot kdaj prej so bili Italijani povsod vrženi nazaj. Na višini Podgore se boj za posamezne dele jarkov še vrši.

Srbi se hitro umikajo.

Kragujevac zaseden. — Bolgari obstreljujejo Niš.

Ko je naša armada pod poveljstvom generala Kövessa potisnila Srbe nazaj na obeh straneh Rudnika na Gornji Milanovac, so se Srbi ustavili severozapadno od Kragujevca in se trdovratno branili. Boj je bil srdit. Potisnili so pa zopet nazaj srbske zadnje čete, in med 7. in 8. uro 1. novembra zvečer je bila na arzenalu in vojašnici v Kragujevcu razobešena avstro-ogrska in kmalu nato nemška zastava.

Kövessova armada je prodrla do severno od Požege in prekoračila črto Čačak—Kragujevac. Armada generala von Gallwitz se bojuje na višinah vzhodno od Kragujevca in severno od Jagodine. Naša in nemška armada je torej mestoma prodrla že 90 do 100 kilometrov daleč v notranjost Srbije. Zasedenje Kragujevca je važno, ker so s Kragujevcem izgubili Srbi arzenal (orožarno) in edino tovarno za municijo.

Ob Moravi je črta Bagrdan—Desporovac.

Bolgarska armada, ki je zavzela Skoplje, je prodirala naprej in zavzela prelaz Kačanik ter se bliža Kosovemu polju. To je zelo važna akcija, ker s tem Bolgari ogrožajo srbsko armado tudi od zapada in jo spravljajo v veliko nevarnost, da bo obkoljena, če bodo Bolgari od juga in naši od severa še z naprejem tako hitro prodirali kakor dosedaj.

Bolgari so se po zavzetju Pirota in Knjaževca, dveh zelo važnih postojank, obrnili proti Nišu. Od Pirota prodirajo v severozapadni smeri v dolini Nišave preko Bele Palanke in so prekoračili že Vrandol. Od Knjaževca prodirajo v južozapadni smeri vzhodno od Svrlija, del te armade pri Knjaževcu se je pa obrnil naravnost po cesti na zapadno stran in je prekoračil Soko-Banjo.

Bolgarsko uradno poročilo.

Sofija, 31. oktobra. (Kor. urad.) Uradno poročilo o operacijah dne 30. oktobra pravi: Naše čete nadaljujejo zasledovanje sovražnika. V smeri Zaječar—Boljevac prodirajoči oddelki so zasedli po trdovratnem boju višini 482 in 428 zapadno vasi Planinica (približno 16 kilometrov južozapadno Zaječara) ter so vplenile eno baterijo s konji vred. V dolini Nišave prodirajoče čete so se polastile mesta Bela Palanka, dosežši do črte vas Sadovica—vas Vrgudinac—višina 489—Bogovrh (trigonometrija 1154 zapadno Bele Palanke). V Moravski dolini, severno Vranje, prodirajo naši oddelki vsled srditega sovražnikovega odpora le počasi. Na makedonskem bojišču je ostal položaj neizpremenjen.

Bolgari o položaju srbske armade.

Iz Sofije se poroča: Srbska armada se na celi prvi obrambni črti utrujena umika proti Čupriji, Aleksinacu in Nišu. Položaj srbske armade je obupen. Bolgarski napad napreduje in za hrbtom srbske armade operirajo na široki bojni črti avstrijske in nemške čete. Zadnja srbska črta za umikanje je ogrožena na eni strani od avstrijskih in nemških čet in na drugi od bolgarskih čet, ki prodirajo preko Prištine. Računati je s premišljenim umikanjem Srbov v Črnogoro. Vsled velikih izgub srbske artiljerije bi se pač morala tam izvršiti nova koncentracija. Oboroževanje in nadaljno oskrbovanje srbske armade bi oskrbovala Italija.

Srbsko uradno poročilo.

Srbski generalni štab poroča 28. oktobra: Na južni moravski fronti se boji nadaljujejo. Timoška armada se je umaknila v nove pozicije. Armada, ki je branila Piroto, je umaknila svoje krilo vsled močnih sovražnih napadov za to mesto nazaj. Sovražniku se je posrečilo, polastiti se sedla Kačanik. Na severno-zapadni fronti se je sovražniku, ki izrablja svojo številno premoč, posrečilo, vreči srbske čete par kilometrov pred

Svilajncem nazaj. Konstatirali smo prisotnost svežih bavarskih in avstrijskih gorskih formacij. Na ostali fronti nobene izpremembe.

Obstreljevanje Niša.

Berolin, 2. novembra. Posebni poročevalec „Lokalanzeigerja“, Kurt Aram, poroča iz Sofije: Bolgarska artiljerija, ki prodira od Knjaževca in Pirota, že obstreljuje zunanje utrdbe Niša. Iz bojev za Piroto se poroča, da so imeli Srbi ameriško municijo.

Rusko bojišče.

Hudi boji v vzhodni Galiciji. — Plen v oktobru.

Ob Szczeni so c. in kr. čete po hudem boju moža proti možu odbile ponočni napad. Tudi ob Korminu smo odbili več silnih nočnih napadov. Severno od Bieniawe ob Strypi so se po odbitem napadu razvili novi silni boji, ki so trajali tudi 1. novembra čez dan. Sovražnik je poslal v boj velike sile in je v globokih naskakovalnih oddelkih vdrl v našo postojanko pri Bieniawi. V protinapadu so ga pa naše rezerve hitro vrgle zopet nazaj; sovražnik je imel pri besnih krajevnih bojih velike izgube in je pustil v naših rokah 2000 ujetnikov. Pri spodnjem Styru smo Ruse dalje nazaj potisnili. Z veliko uporabo municije podvzet ruski protinapad se je ponesrečil.

Plen na severnovzhodnem bojišču, ki so ga napravile v oktobru c. in kr. vrhovnemu poveljstvu podrejene armade, znaša:

142 častnikov, 26.000 mož, 44 strojnih pušk, 1 top, 3 letala in drug vojni material.

Boji za Dvinsk se še vedno vršijo. Več močnih ruskih napadov je bilo krvavo odbitih.

Nemško ofenzivo zapadno od Czartoryska so skušali Rusi ustaviti s protinapadom v široki fronti in v gostih masah; z najhujšimi izgubami so bili odbiti. Nemci tam napadajo naprej. Boji so besni.

Francosko bojišče.

Na Francoskem ni velikih bojev. Le pri Tahure v Champagni Francozi že nekaj časa brezuspešno napadajo. Nemški protinapad dne 30. oktobra je bil uspešen. Tu se boji nadaljujejo. Poročnik Böcke je sestrelil že šesto francosko letalo.

Amerika napoveduje mir.

Rotterdam. „Daily News“ poroča iz Washingtona: Sodi se, da se dela na konec vojke. To prepričanje je tako močno, da je neki član ameriškega kabineta, katerega ime se ne imenuje, v soboto izjavil poročevalcu: „Vse kaže, da je boj v Evropi končan. Pravo borenje se prične zdaj v velikih glavnih mestih med diplomati. Ne da bi navedel posameznosti, je pristavil, da bo posredovala Španska, ker Združene države radi gotovih nasprotnih mnenj z Nemčijo in z Anglijo niso sposobne, da posredujejo.“

izborna se je obneslo za vojake v vojski in
sploh za vsakega kot najboljšo

bol oblažajoče mazanje

pri prehlajenju, reumatizmu, gibanju, infuenci,
prani, vratni in bolesti v hrbtu

Dr. Richter-ja

Sidro-Liniment. essenci
essencor.

Nadomestilo
na **Sidro-Pain-Expeller.**

Steklenica kro. — 30, 100, 500 —

Dobiva se v lekarnah ali direktno
v Dr. Richter-ja lekarni „Pri slatnem lovu“,
Praga, I., Elizabetna cesta 5.

Dnevno raspešiljanje.

Raznoterosti iz vojne.

O bojih na Sabotinu.

O zadnjih bojih za goro Sabotin poroča „Slovenec“: Vreme je bilo ves teden od nedelje 17. oktobra naprej najlepše. Po dnevu celo toplo. Na Sabotinu so v nedeljo 24. oktobra popoldne granatni strelji zopet zanetili ogenj v suhi travi in grmičevju. Okoli dveh se je namreč začel hud boj, ki je trajal do približno tričetrt na štiri. Vsevpred so padali na pobočju Sabotina strelji granat in šrapnelov. Gorelo je na več mestih. Dim se je plazil preko skalovja, kakor ga je ravno zrak tiščal ali gnal naprej. Neprenehoma torej ogenj, strel, boj.

Vojaki pa so odhajali proti strelnim jarkom z odločnim zavestnim korakom; roj za rojem je prihajal in odhajal, oboroženi samo s puškami in patronami ter lopatami ali pikonom. Lahka je bila njih hoja; bili so Hrvatje in Čehi. Peli so, roj za rojem, kakor da bi bili vsi sami pevci ali

pa, kakor da bi boj napravil iz njih pevce. Peli so koračnice navdušeno in zavedaje se, da ne more nihče drugi zmagati kakor le oni! Čudovito je, kako veliko zavest zmage so ustvarili dosednji uspehi v naših vojaki. Vidi jo dan za dnevom, kako neizmerne napore dela Lah dan za dnevom, da bi vspel, da bi vsaj nekaj dosegel, da bi vsaj Gorico dobil. A nič in zopet nič! To vojaki vidi jo, zavest pa dobivajo pri tem in si jo utrjujejo, da Lah ne bo nikdar zmagal.

Nezgoda angleškega kralja.

Iz Londona se poroča: Ko je kralj Jurij dne 28. oktobra obiskal na francoskem bojišču svoje čete, se je ob hura-klicih čet splašil njegov konj, se vzpel in padel. Kralj je dobil težke poškodbe in zaenkrat ne bo mogel zapustiti sobe.

Slava dalmatinskim Hrvatim.

Dunaj, 30. oktobra. Iz vojnega časnikarskega stana se poroča: Kakor današnje uradno poročilo kaže, bitka ob Soči še traja. Po prvi dobi tega velikanskega boja je imela na južnem krilu napadajoča italijanska tretja armada še kaka dva armadna kora v rezervi. Te zadržane sile so bile sedaj poslone v boj. Tudi s strelivom zelo bogato oskrbljena sovražna artiljerija še more vzdržati svoje streljanje z veliko silo. Tako na pr. je bilo včeraj samo na gori Sabotin naštetih nad 2000 strellov s težkimi granatami. Sploh so bili zoper območne utrdbe pri Gorici naperjeni silni naporu sovražnika. Za duha in trdovratnost naših tamošnjih čet ni najti dovolj priznanja. Stanovitno in brez utrujenosti so prestali enajstdnevni artiljerijski ogenj. S hrepenenjem so čakali na uro, da se spoprimejo z italijansko infanterijo. Zlasti vrli dalmatinski domobranski polki št. 23. in št. 27, potem deli pešpolka št. 30 so na najbolj zaželjenih mestih gore Sabotin in na višini pri Podgori vzdržali, dokler se niso mogli s hura-klici vreči na naskakujočega sovražnika in ga vreči nazaj.

Borojevića časti prebivalstvo na jugu.

Vse občine političnega okraja Voloska, ki imajo pravico do imenovanja častnih članov, so imenoval generala infanterije Svetozarja pl. Borojevića za častnega občana v večno zahvalo za varstvo, ki jo ima okraj vsled zmagovite obrambe proti italijanskemu vdoru. Tudi mesti Varaždin in Požega sta soglasno izvolila generala za častnega meščana.

Ranjenci iz Srbije na Laškem.

Lyon, 1. novembra. „Le Nouvelliste“ poroča iz Turina: Včeraj so došli sem prvi ranjenci iz srbsko-bolgarske bojne črte. Ranjenci soglasno izjavljajo, da so Bolgari močni nasprotniki, ki jih je treba upoštevati.

Nadaljna izkrcavanja čet v Solunu.

Bukarešta, 1. novembra. Angleški poslanik poroča v dopisu na „Independance Roumaine“, da ni nobene besedice resnične v poročilu, da bi bile zavezne čete začele Solun zapuščati ali se celo zopet vkrcavati. Ruski poslanik Poklewsky se je danes nasproti nekemu članu vlade enako izrazil. Angleško poslanništvo objavlja v tukajšnjem časopisu razglas, češ da je nasproti drugim poročilom morda koristno pripomniti, da je angleška vlada skupno s francosko vlado trdno odločena, da pošlje v Solun precejšnje oddelke čet v hitro pomoč Srbom.

Kralj Peter.

Atene. Iz novejših poročil iz Srbije že več dni ni znano, kje da se nahaja kralj Peter. Gotovo je, da je v času, ko so odhajali iz Kragujevca vojno ministerstvo, prestolonaslednik in srbski generalni štab, odpotoval tudi kralj Peter s kraljevičem Aleksandrom do Podujeva. Tukaj so kralja Petra zadnjič videli. Odslej nihče ne ve, kje da je, Niti to se ne ve, ali je še v Srbiji ali v Albaniji ali že v Italiji, kamor ga je povabila italijanska kraljica Jelena.

Srbija hoče skleniti posebej mir?

Sofija, 2. novembra. Iz Petrograda se poroča preko Romunije: Srbski poslanik v Petrogradu, Spalajković, je prišel v zunanje ministrstvo in sporočil, ker ni mogel govoriti z ministrom, prvemu načelniku oddelka, Srbija bo na vsak način skušala s centralnima silama posebej skleniti mir, če Rusija kar najhitreje ne izkrci v Bolgariji tako velike armade, da bo odtegnila precejšen del bolgarske armade od srbske fronte.

Iz pisem naših vojakov.

Kako je Šimen pri Judu klavir igral.

Šimen Kocijan, organist na Žihpoljah, sedaj v Krakovem pri orožniškem oddelku št. 2., piše svojemu prijatelju:

Danes imam čas, sedim po dolgem, dolgem času zopet pri mizi; zato Ti hočem kaj več napisati. Dobil sem od doma več številke „Mira“ in vidim, da se koroški junaki pridno oglašajo; no, da bi pa jaz kot odbornik organistovskega društva, član čebelarkega društva i. t. d. se nič ne oglašil, pa tudi ne gre. Le potrpi, bom kar začel.

Nočem Ti opisovati, kolikokrat je tista s koso že salutirala pred menoj in da včasih pajki vzamejo moj želodec za svojo delavnico, včasih pa sem natovorjen kot meh pri orgljah, večkrat ženjen, včasih pa zopet napit, to so sedaj vsakdanje stvari. Gotovo si boš mislil, no, kaj pa Ti bom takega pisal; pa le počakaj, koj se stegnem po svoj zamazani dnevnik in tam bom gotovo kaj našel, da Te bo zanimalo.

Po vročih bojih prihrumimo lansko zimo enkrat v neko poljsko vas. Vas je bila strašno razdejana, nekaj je Rus razbil, nekaj naše granate, nobena hiša ni bila popolnoma cela.

Napovedan je bil počitek, sneg pa je šel kot otrobi v mlinu. Jaz sem se kar hitro podal na iskanje, da si najdem suh prostor za svoje utrujene ude. Vstopim v hišo, ki je bila še najbolj nobel, čeravno že strehe ni več imela. Takoj pri vstopu zagledam Juda; aha, si mislim, tukaj se gotovo „vodka“ prodaja, in res, bilo je tam že več vojakov, ki so si polnili steklenice. Tudi jaz stopim bliže, pa moj Bog, kaj zagledam? Nekaj takega, kot smo doma rekli: klavir! Seveda je komaj zaslužil to ime, tako je zgledal. Kar elektriziralo me je po udih pri pogledu na klavir, pa že tudi lep čas nisem videl nobenega iustrumenta. Takoj si poiščem dilo, ker stolov ni, ter se vsedem h klavirju.

Udarim najlepši akord, kar jih znam, o je! Roke zamazane, zabuhle, no, klavir je tudi imel brez števila napak. Gotovo se je začudil, da se mu v zadnjih zdihljajih ne privošči pokojne zadnje ure.

Začnem igrati Parmove Mlade vojake, Jenkov dvospev „Na tujih tleh“ in razne valčke. Židu pa se glasba ni preveč dopadla, ker se je bal, da bi moj koncert privabil kako višjo glavo v njegovo trgovino, in bi s tem njegovo žganje prišlo v uvarnost, da se ga konfiscira, ker je preveč pristno. Zato se postavi pred me in mi strogo ukaže, naj končam. Jaz pa sem mu odgovoril, ako ne pride višja oseba kot je on, bom igral še dopolnoči in bi tudi gotovo, ako bi ne prišlo drugače.

Hiša se je vedno bolj praznila, jaz pa sem se s klavirjem sprekarjal, kateri od naju ima več življenja v sebi; kar zaslišim za hrbtom neko stopicanje v taktu. Obrnem se in vidim tri vojake, da plešejo. Začel sem bolj z ognjem mrcvariti po tipkah, uvidevši, da imam za hrbtom plesalce. Židu pa kar ni bilo strpeti, tako se je bal; zato začne prositi moje plesalce, naj vendar ne delajo takega šuma. Pa nič ni pomagalo, še hujše smo začeli. Eden vojakov me vpraša, ali znam ono pesem od Varšave. Kaj bi je ne znal, ko se že 14 mesecev klatim po Galiciji! Začnem jo igrati, oni pa peti. Pesem gre nekako tako-le: Od Varšave do Petrograda za Moskali marš, marš itd. Torej k igranju, plesu, se je pridružilo še petje. Predstavi si v tem trenutku žida. Ves je zdivjal, skoči k meni in hoče glasovir zapreti. Pa ni šlo, ker je bil pokrov pokvarjen; v svoji jezi mi pokrije polovico tipk s svojo široko haljo, jaz pa začnem na drugo polovico igrati, saj je tam še tudi malo pelo. Uvidevši, da nič ne pomaga, gre iz hiše, pa čez par minut se vrne in z njim tudi vojaška patrolja. Z vso zgovornostjo jim pripoveduje, da ga nočemo ubogati. Vodja patrolje, Oger, nam strogo ukaže „nem sobot“, po slovensko: ni dovoljeno. No, pa naj bo, si mislimo in hitro zaključimo slavni koncert in plesni venček.

Torej, končano je veselje, jaz sem bil to noč zelo na slabem. Večerjo sem zamudil, prenočišča še tudi nisem imel, ker sem na vse pozabil. Hodim nekaj časa po vasi gor in dol, pa pridem do neke hiše, ki je bila še precej ohranjena, še celo dimnik je stal, in kadilo se je tudi iz njega. Imenitno, si mislim. Tukaj nemara še kako pečeno pišče dobim za pod zobe. Vstopim v hišo, ki je bila takorekoč nabita vojaštva. Pri mojem vstopu so vsi protestirali, da bi še jaz pod to streho spal, ker jih je že itak preveč. Jaz pa hitro smuknem in se pomešam med nje; sedaj pa niso vedeli, katerega morajo ven vreči. Hitro se se stisnem v kot in sladko zaspim.

Imel sem imeniten počitek in sem dolgo sanjal o klavirju in nekdanjih srečnih dneh.

Bog mi daj čakati, da pridem zdrav do svojega klavirja na Žihpolje, ker tam bom vsaj imel mir pred gališkimi Judi.

Ob priliki Ti pišem kaj več. Ves Tvoj

Simen.

Prejemajte sv. zakramente!

Anton Knafl, gostilničar v Velkivasi piše svoji ženi:

Draga žena!

Predvsem Vas vse skupaj lepo pozdravim, posebno Tebe in otročiče. Naznanim Ti, da danes zopet odidem dalje, na bojišče in tam ostanem, da se bomo borili za milo domovino. Draga žena, žalosten dan imam danes! Ali se bomo še kdaj videli ali ne. Skrbi za domovino in mladino; uči jih prav pridno, moje ljube otročiče. Vidve pa ubogajte svojo ljubo in skrbno mamico, jih ne žalite, bodite pridne in pobožne. Ta nauk vama pošiljam. Draga žena, drži jih ostro, da hodjo v cerkev in molijo tudi zame. Prejemajte sv. zakramente! Draga žena! prosim Te še na priliko, da bi se ne videli več in se Ti ozdraviš, ostani tako sama kakor sem tudi jaz Tebi obljubil, imej dekleta za ljubo in uči jih lepo; če ne pridem več domov, je vse premoženje Tvoje, samo da skrbiš za dekleta. Zdaj vas pa vse skupaj lepo pozdravim, Tebe in dekleta, in voščim, da bi vas moje pismo v najboljšem spominu ohranilo.

Steckenpferd-

lilijnomlečnato milo

slej ko prej neutrno za racionalno oskrbo polti in lepote. Vsakdanja priznalna pisma. Po 1 K se dobiva povsod.

Dnevne vesti.

Hrvatsko-slovenski klub. Mariborska „Straža“ objavlja sledeč komuniké: Hrvatsko-slovenski klub je imel dne 28. oktobra t. l. v Mariboru sejo, katera so se udeležili hrvatski in slovenski klubovi člani. Najprej je načelnik dr. Korošec naglašal neomajano udanost hrvatsko-slovenskega naroda do presvitlega cesarja-kralja in do Habsburžanov, izrekel zahvalo in obhudovalje poveljnikom in hrabrim četam v boju za našo zemljo ter posebej pozdravil klubove tovariše, ki se nahajajo v vojni službi. V toplih besedah se je spominjal prerano umrlega tovariša profesorja Mandića, ki se je ves žrtvoval za dobrobit svojega naroda. Izrekel je simpatije vsega kluba tovarišu Roškarju, ki je začetkoma vojnih zapletljajev moral veliko pretrpeti. Klub je izrekel, da stoji slejkoprej na stališču zedinjenja hrvatsko-slovenskega naroda v eno državno-pravno skupino v okvirju habsburške monarhije. Nato je poslanec dr. Krek poročal o pripravah za avstro-ogrsko nagodbo ter se izrekel, da se z Ogrsko ustvari za stalno skupno gospodarsko ozemlje s popolno gospodarsko enotnostjo in s popolno enotnostjo armade. Klub smatra za potrebno, da se vsaj za razmotrivanje nagodbenih vprašanj z Ogrsko skliče parlament in se izvoli odsek, ki bi z vlado trajno sodeloval pri nagodbenih pogajanjih. Pri razgovoru o gospodarskih zadevah hrvatsko-slovenskega ozemlja so se obravnavala trenutno najbolj pereča vprašanja, na pr. otežkočenje kmetске produkcije vsled pomanjkanja ljudi, vrnitev zanesljivega dela istrskega prebivalstva v nekatere evakuirane kraje, nesoglasje med maksimalnimi cenami in prakso sodišč glede draženja živil, preskrba s semenskim žitom za spomlad, skrmili, modro galico in gnojili, podpore v slovenskih pokrajinah, potreba melioracij s pomočjo ujetnikov itd. Nazadnje se je razpravljalo o ljudskem, srednjem in strokovnem šolstvu v hrvatskoslovenskih deželah. Storili so se soglasno tozadevni sklepi.

Cerkvene vesti. Na župnijo Grebinj je bil imenovan naborješki župnik vlč. gosp. Franc Holec. Premeščen je vlč. g. Ignac Malej, kaplan pri Devici Mariji na jezeru v Železno Kaplo; vlč. g. Ludovik Viternik, provizor v Vetrinju, kot upravitelj na Jezersko in vlč. g. Ivan Hornbök z Jezerskega k Devici Mariji na jezeru. — Razpisana je župnija St. Jakob ob cesti (patronat gospasveška prostija) do 7. decembra. — Nevarno je zbolel vlč. g. Franc Premru, župnik v Možici. Gospodom duhovnim sobratom se priporoča za memento in sacris. — Na župnijo Grebinj je bil investiran vlč. g. Holec, župnik v Naborjetu.

Promocija. Na graški univerzi je bil dne 27. oktobra promoviran za doktorja bogoslovja vlč. gosp. Valentin Mörtl, župnik na Strmcu. Iskreno čestitamo!

Odlikovanje. Rezervni poročnik dr. Joško Požar je dobil za junaško zadržanje v bojih v Galiciji signum laudis in je imenovan za c. kr. vojaškega avditorja. — Zlati zaslužni križec na traku hrabrostne svetinje je dobil črnovojniški živinozdravnik Peter Škofič pri 22. domobranskem topničarskem polku.

Na uršelski sejm v Celovcu je bilo prignanih 28 pitanih volov, od teh prodanih 22 po 1280 do 1300 K, 100 kg žive vage po 234 do 238 K; 40 vprežnih volov, prodanih 24 po 1106 do 1260 K; 16 junčkov, prodanih 12 po 560 do 800 K, živa vaga po 230 K; 142 krav, prodanih 92 po 320 do 1450 K, živa vaga po 200 do 226 K; 14 telic,

prodanih 8 po 406 do 900 K, živa vaga po 220 K; plemenskih praseta 332, prodanih 260 po 30 do 240 K, in 6 ovac, vse prodane po 52 do 60 K. Konjev je bilo pripeljanih 172. Živinski sejm je bil dobro, konjski srednje dobro obiskan.

K izpremembni vodstva pri ravnateljstvu c. kr. državnih železnic v Beljaku poroča uradna „Klagenfurter Ztg.“, ki se zelo pohvalno izraža o delovanju bivšega ravnatelja dr. Alberta Speil vitez pl. Ostheim, med drugim sledeče: „Vpoklic dvornega svetnika dr. pl. Ostheima na Dunaj pomeni za njega samega izredno odlikovanje, ker je prvi Nemec, ki je bil postavljen na uplívno in važno mesto predstojnika pri ravnateljstvu za proge državne železniške družbe.“ S tem važnim imenovanjem je dana podlaga za uvajanje značnega železniškega odloka, izdanega meseca julija, ki je v vrstah slovenskih politikov zadal na precejšen odpor.

Umrl je dne 1. novembra ponoči v Celovcu c. in kr. polkovnik v p., bivši poveljnik 73. pešpolka, vitez Franc Jožefovega reda, imejitelj vojaškega zaslužnega križca itd., g. Karl Wilde, po dolgem bolehanju. Podlegel je bolezní, ki se je je nalezal pred letom dni na srbskem bojišču. Na izrecno njegovo željo se je vršil njegov pogreb na celovškem pokopališču čisto tiho.

Na Vseh svetih dan se je kljub slabemu, deževnemu vremenu podal takorekoč ves Celovec na pokopališče v Trnjivasi. Največ ljudstva je bilo pri vojaških grobovih, kjer ležijo naši in ruski vojaki, drug ob drugem, v novejšem času po dva in dva v enem grobu. Vojaški grobovi so bili lepo ovenčani in razsvetljeni. Samo električne železnice na pokopališče, se je poslužilo v nedeljo 3458 in na praznik 10.478 odraslih oseb in do 1500 otrok.

Kako govori dunajski župan v vojnem času. Na nekem zborovanju pri Dreherju dne 25. okt. je govoril dunajski župan dr. Rih. Weisskirchner med drugim to-le: „Naši vojaki se niso bojevali samo za zmago, tudi zato, da bi mi vsi uživali sadove zmage. Povrnitve v stare žalostne razmere tudi ne moremo trpeti. Iz krvi, ki je tekla na bojišču, naj nastane nova Avstrija, Avstrija, v kateri zavzamejo Nemci mesto, ki jim gre po zgodovinskem in kulturnem pomenu. Ne poznam bodočih vlad avstrijskih, toda to jim zakličem: Gorje tem, ki bi se drznili avstrijske Nemce pritisniti ob steno. Nemci v Avstriji smo v zvestobi do cesarja in domovine habsburško državo ponovno s svojo krvjo držali skupaj in tudi v tem svetovnem požaru so bili sinovi nemškega naroda, ki so junaško branili grudo. Nevredni bi bili teh junakov, če ne bi tudi pripomogli, da nemškemu narodu v Avstriji ne bo ničesar več odvzeto. Mi hočemo, da sledi bojem, ki so se vršili rama ob rami Nemcev in sinov podonavske monarhije, da tej vojaški zvezi sledi tudi poglobljenje politične zveze in gospodarsko zblizanje obeh držav zmage tudi v mirnih časih omogočijo. Če se je raztegnila bojna črta od Vzhodnega morja do Srbije in do Dardanel, potem se naj tudi gospodarska bodočnost raztegne od Ostende do Bagdada, potem naj bo tu velika centralna Evropa, mogočna in vladajoča, in naj narekuje svetu, kar nemški duh in nemška misel spoznata za dobro.“ Dunajski župan ni nič več in nič manj avstrijski državlján kakor vsakdo izmed nas. Kar je dovoljeno njemu, katerega glas seže po vsej domovini in preko njenih mej, to mora biti dovoljeno tudi drugim, pri katerih se ne odtehta vsaka beseda tako natančno.

Presvetli cesar je ob izbruhu vojne izdal manifest: „Mojim narodom!“ In v tem prekrasnem manifestu je tudi odstavek: „Jaz zaupam Svojim narodom, ki so se v vseh viharjih vedno v složnosti in zvestobi družili okoli Mojega prestola in ki so bili za čast, velikost in moč domvine vedno pripravljeni za najhujše žrtve.“ In tako se je tudi zgodilo. Z zares velikanskim navdušenjem so vsi avstrijski narodi sledili klicu svojega vladarja in njihovi sinovi so kakor jeklen zid branili domovino. In najzadnji nismo bili Slovenci in Hrvati. Vsi smo krvaveli, vsi bomo zato tudi želi! Dunajski župan naj gre na krvavo južnozpadno bojišče, kjer se ravnokar odigravajo junaški in krvavi boji in naj vpraša slavnega vojskovodja generala Borojevića, kdo da je doli železni zid avstrijske monarhije.

Naše žrtve za domovino. Velike, izredno velike so naše žrtve za domovino, in vendar nikdar nismo povpraševali, kateri narod v Avstro-Ogrski je relativno položil na oltar domovine toliko žrtve kakor Slovenci in Hrvati. Skoro ves cvet našega naroda stoji v vrstah prvih in največjih junakov naše armade, in gomila za gomilo se vrsti. Povsod tam, kjer so se vršili najhujši

boji, na vseh bojiščih, na severu, zapadnem in vzhodnem jugu. Izjave premnogih njihovih poveljnikov, celo pohvala iz ust nemškega cesarja samoga, ki je bil priča teh junaških dejanj, potrjuje to. In zadnji čas zopet prihajajo z bojišč zelo vesela in zelo žalostna poročila. Naznanjajo se zmage in grobovi, uspehi in usoda tistih, ki so uspehe priborili s svojo krvjo. Še ni zarasel grob kadeta Kastnerja, se že poroča, da je v nekem naskoku v junaškem boju za domovino padel dne 21. oktobra 1915, opoldne, c. kr. kadet Maks Primus, sin hišnika „Družbe sv. Mohorja“. Po dovršenem učiteljsku v Celovcu se je lani prostovoljno prijavil k vojakom. Boril se je dalje časa na severnem in pozneje na južno-zapadnem bojišču. Njegov starejši brat Ferdinand se nahaja na severnem bojišču, in tudi njegov oče je bil vpoklican v vojnopomožno službo. Potrtim starišem iskreno sožalje! — Iz Celja se nam poroča, da je v enem zadnjih bojev na italijanskem bojišču padel g. profesor Jakob Rabuza iz Celja, vrl naš somišljenik in sotrudnik našega lista. Bil je idealen mož, ki zasluži, da ga narod ohrani v najlepšem spominu. — Dne 5. septembra je pri naskoku na gozdove severno od Čzuporke padel junaške smrti Rudolf Šmuc, stotnik pešpolka, odlikovan s „Signum laudis“. — Dne 19. oktobra je podlegel v bolnišnici usmiljenih bratov v Zemunu poročnik Vinko Lapajne iz Idrije, kandidat prava, lastnik hrabrostne svetinje. V Galiciji je bil že dvakrat ranjen in, zopet ozdravljen, je šel zopet v boj in dobil na srbskem bojišču smrtonesne rane, ki jim je podlegel. — Na severnem bojišču je padel visokošolec Josip Laharnar iz Pečin na Goriškem. Pred dvema letoma je skoraj z odličnim uspehom dovršil gimnazijo, osemnajst let star. Letos februarja je bil potrjen k vojakom, marca vpoklican, začetkom julija pa je kot kadet odrinil na severno bojišče; tam je že 18. julija zadet od kroglice izdihnil svojo blago dušo. — Dne 19. oktobra je umrl junaške smrti na južno-zapadnem bojišču slovenski učitelj Mirko Kovačič iz Selnice ob Dravi. Pokopan je blizu Doberdobskega jezera na mali njivici. — V tuji zemlji počivajo ti naši junaki in čakajo tam svojega in narodovega vstajenja. Svetila jim večna luč!

Vpoklic pri ponovnem, oziroma naknadnem prebiranju za sposobne spoznanih črnovojniških obvezancev. C. kr. ministrstvo za deželno brambo je izdalo uradni razglas, po katerem morajo pri ponovnem prebiranju rojstvenih letnikov 1873. do vstevši 1877., potem 1891., 1895. in 1896. in pri naknadnem prebiranju za sposobne spoznani črnovojniški obvezanci, ki so rojeni v letih 1875., 1876., 1877., 1891 in 1895. ter so avstrijski, oziroma ogrski državljani, ako niso bili že pritegnjeni k službovanju z orožjem ali pa so bili od tega službovanja iz ozirov javne službe ali koristi oproščeni na določen ali nedoločen čas, dne 16. nov. 1915 odriniti pod orožje.

Češka gimnazija na Dunaju. Dunajska občina je dala zapreti češko zasebno gimnazijo na Dunaju, ki je bila ustanovljena pred dvema letoma.

Škofjivor. (Požar.) V noči 30. oktobra je na neznan način nastal v gospodarskem posloppju graščine bratov Frick požar. Poslopje je do tal pogorelo, ž njim vred je zgorelo 2000 meterskih stotov sena, 50 meterskih stotov slame in gospodarsko orodje. Škode je 80.000 K, zavarovalnina pa znaša 100.000 K. Živino, 65 govedi, 4 konje, 60 svinj in 46 ovc so rešili. Gasili so: domača požarna bramba, ljudje iz vasi, ruski vojni ujetniki in škofjedvorski orožniki.

+

Tužnim srcem naznanjamo, da je naš iskreno ljubljani, nepozabni sin, oziroma brat in nečak, gospod

Maks Primus

c. kr. kadet

padel dne 21. oktobra 1915, opoldne, v 22. letu svoje starosti, na južno-zapadnem bojišču pri nekem naskoku v junaškem boju za domovino. Sv. maša zadušnica se boče brala v četrtek dne 4. novembra 1915, ob 1/8. uri zjutraj, pri Sv. Duhu v Celovcu.

Celovec, 30. oktobra 1915.

Melhijor in Marija Primus
starši.

Ferdinand Primus
c. kr. kadet, t. č. na bojišču
brat.

Dr. Richterjev **Sidro-Liniment**. Capsici compos., nadomestilo za Sidro-Pain-Expeller, je mnogo preizkušeno domače sredstvo, ki se kot bolečine oblažajoče mazilo pri protinu, revmatizmu, prehlajenju, mrtvoudu, bolesti v kolku in križu itd. tisočkrat z najboljšim uspehom rabi. Velika razširjenost sredstva Sidro-Liniment je najboljši dokaz izvrstnosti tega pripravka, ki ne sme manjkati v nobeni hiši. Priporoča se posebno takim ljudem, ki so mnogo na prostem ter izpostavljeni raznim vremenskim izpremembam in prehlajenju, na pr. vojakom, gospodarjem, gozdarjem, lovcom, kmetovalcem, ribičem, rudarjem, mornarjem, izseljencem itd., tako tudi turistom pred in po napornim turom in sploh vsem potovalcem, ker jim hitro in zanesljivo pomaga. Za vojake na bojišču je Sidro-Liniment neobhodno potrebno (se pošlje v priročnem vojnopoštnem pismu). — Dobiva se v lekarnah ali direktno v dr. Richterja lekarni „Pri zlatem levu“, Praga, I., Elizabetna cesta 5. — Dnevno razpošiljanje.

Organist in cerkvenik, izvežban v petju in igranju, oženjen, želi službo spremeniti. Naslov pove upravništvo lista „Mir“ št. 64. Znamka za odgovor.

Voščene sveče, lepo in mirno gorljive, ne kapljajoče, stearinske sveče, steklenice, stenj in olje za večno luč, kadilo in ogelje za kadičnice ter druge cerkvene potrebščine priporoča trgovina sveč **Franz Siebert**, Celovec, Stauderhaus. Razpošilja se na zunaj.

Knjigovez

popolnoma izvežban, se sprejme. Pismene ponudbe je nasloviti na

Družbo sv. Mohorja v Celovcu.

Župnijski urad v Rožeku

išče

organista in mežnarja

ter ima rokodelce (najboljše krojač) prednost in najde tukaj obilno dela in zaslužka. Nastopiti more takoj.

500 kron!

Vam plačam, če Vaših **kurjih oces**, **bradavic**, **trde kože** ne odstrani Ria balzam v 8 dneh brez bolečin s korenino vred. Cena lončku z zajamčujočim pismom **K 1-**, 3 lončki **K 2-50**, 6 lončkov **K 4-50**. **Kemeny, Kaschau** (Kassa), I., poštini predal 12/8, Ogrsko.

100 litrov domače pijače!

osvežuje in gasi žejo, vsak si more z malimi stroški sam izdelovati. V zalogi so: Ananas, jabolka, grenadine, maline, muškate hruške, pomaranče, dišča perla, višnje. Ponesreči se nikdar. Te domače pijače se poleti zauživajo lahko ohlajene in pozimi tudi gorke, namesto ruma in žganja. Tvarina z natančnim predpisom stane K 4-50 franko po povzetju. Na 5 takih porcij dam eno porcijo zastoj. Za gospodarstva, tovarne, večje gospodinjstvo, delavnice itd. neprecenljive vrednosti, ker delavca poživilja in ga ne opoji in njegovi delavni moči ne škoduje.

Janez Grolich,
Engel-drogerija v Brnu št. 638, Moravsko.

Nova izdaja! Haring, Grundzüge des katholischen Kirchenrechtes, 2. predelana izdaja. V elegantni izvirni vezavi K 18—. Naročila na knjigarno „Carinthia“ sv. Jožefovega društva v Celovcu.

Namizna jabolka

od 5 kg naprej po 20 do 60 vin. kg razpošilja po povzetju **A. Oset, p. Guštanj, Koroško**. Razpošilja se tudi **jabolčni mošt** in **Silva slatina**.

Tržne cene v Celovcu

28. oktobra 1915 po uradnem razglasu:

B l a g o	100 kg				80 litrov (biren)		
	od		do		K	v	
	K	v	K	v			
Pšenica	}	v zapori					
Rž							
Ječmen							
Oves							
Ajda							
Turščica							
Proso							
Pšeno							
Leča							
Fizola rdeča							
Repica (krompir)	12	—	14	—	5	40	
Deteljno seme	—	—	—	—			
Seno, sladko	10	50	13	—			
„ kisló	9	50	11	—			
Slama	8	—	9	—			
Zelnate glave po 100 kosov	8	—	20	—			
Repa, ena vreča							
Mleko, 1 liter	—	30	—	32			
Smetana, 1 „	—	90	1	10			
Maslo (goveje) 1 kg	4	20	4	80			
Surovo maslo (putar) 1 „	4	40	4	80			
Slanina (špeh), povoj. 1 „	6	40	7	20			
„ „ surova 1 „	6	20	7	—			
Svinjska mast 1 „	6	60	8	—			
Jajca, 1 par	—	26	—	30			
Piščeta, 1 „	4	—	6	—			
Race	—	—	—	—			
Kopuni, 1 par	—	—	—	—			
30 cm drva, trda, 1 m ² .	3	80	4	20			
30 „ „ mehka, 1 „	3	50	4	—			
Ž i v i n a	Počrez	100 kilogramov				Prignalo	Prodalo
		zive vage		zaklana			
		od	do	od	do		
		v kronah					
Konji	—	—	—	—	—	—	
Biki	—	—	—	—	—	—	
Voli, pitani	—	—	—	—	—	—	
„ za vožnjo	—	—	—	—	—	—	
Junci	—	—	—	—	—	—	
Krave	1200	—	—	—	3	1	
Telice	—	—	—	—	—	—	
Svinje, pitane	—	—	—	—	—	—	
Prasete, plemena	28	150	—	—	24	16	
Ovce	—	—	—	—	—	—	

Knjigoveznica Družbe sv. Mohorja v Celovcu

Delo trpežno in okusno.

Vetrinjsko obmestje (Viktringerring) 26

Cene zmerne.

opremljena z najnovejšimi stroji z električnim nagonom

se priporoča za vsa v stroko spadajoča dela od preproste do najfinejše izpeljave.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.